

Jo, det gør en forskel. Men ellers, stem for det! Så siger jeg tak, mange tak.

Formanden:

Ville hr. Henrik Svane have ordet?

(Kort bemærkning).

Henrik Svane (RV):

Jeg vil så gerne have hr. Helge Adam Møller til at svare på de spørgsmål, jeg stillede ham vedrørende fordelingen i kommunerne. Det svar fik jeg aldrig.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (RV):

Når man mulighed for at gøre debatten færdig, er det jo helt fint.

Jeg vil sige til hr. Helge Adam Møller, at jeg stemmer ikke for indholdsløse ting, og jeg synes, det er noget forvrøvlet, der står i forslaget. Det er jo ikke retskrav, der skal opgives, men det er anvendelsesområdet, kriterierne, der lægges til grund, for at nævnet kan sige: Ja, her er en de facto-flygtning.

Forslaget er helt gratis foræret til Det Konservative Folkeparti og til Venstre. Jeg vil ikke stemme for det, for jeg er imod at indskrænke området. Men man kommer ingen vegne ved at sige, at retskrav skal opgives.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Jeg forstår på hr. Henrik Svane, at fordelingen virkede fint og uden de store problemer med de muligheder, man havde tidligere.

Nu vil jeg ikke sige, at vi afskaffer Dansk Flygtningehjælp, men der lægges jo op til, at den skal indtage en mindre betydende rolle. Men hvis det fungerer udmærket, og der efter hr. Svanes mening var et element af tvang – det er der ingen der har protesteret over – jämen så fortsæt med det system! Det er jo det, jeg siger: Fortsæt med det system! Så kan der jo være en anden myndighed end Dansk Flygtningehjælp, der klarer det.

Hvorfor lave en lov, som vi er imod, og som – jeg siger det klart og tydeligt en gang til – vi stemmer imod, således som den er udformet i øjeblikket, og hvis ikke det element af tvang, der lægges op til i loven, udgår. Vi synes, det er urimeligt, for vi har den konservative grundholdning, at skal man behandle mennesker ens, så skal man behandle dem forskelligt, for mennesker er forskellige. Skal man behandle kom-

muner ens og rimeligt, så skal kommunerne behandles forskelligt, for de er forskellige. Det er også derfor, vi har forskellige bloktilskud, vi har forskellige ordninger. Der er forskel på en vestjysk kommune og Næstved Kommune, hvor jeg kommer fra. Derfor vil vi ikke være med til denne her firkantede tvang, som skærer alle kommuner over en kam, uanset hvilken boligstruktur de har.

Og til hr. Bjørn Elmquist: Jeg tror ikke, vi kan komme nærmere. Vi kan så fortsætte i andet forum, men jeg har klart og tydeligt sagt, hvad jeg mener, og jeg har også forstået, hvad hr. Bjørn Elmquist mener, men enige, det bliver vi ikke.

Formanden:

Så tror jeg, vi er klar til fru Anne Baastrup som ordfører.

Anne Baastrup (SF):

Når man ser den forgangne uges aviser, virker det, som om vi i dag skal vedtage regeringens udlændingelovgivning, men det er jo slet ikke tilfældet. Vi har en første behandling af et par lovforslag, som en ny indenrigsminister har fremsat, et par lovforslag, hvorom man i hvert fald kan konstatere, at de er udarbejdet i en vis fart.

Jeg vil i første omgang koncentrere mig om integrationsforslaget, hvor den opmærksomme lytter så vil kunne forstå, at jeg hermed også afviser de borgerlige forslag herom.

Integrationsforslaget er et af de vigtigste forslag, jeg har set fra indenrigsministerens side i den tid, jeg har siddet i Folketinget, et forslag, som burde have været fremsat for 15 år siden, men det ville den borgerlige regering ikke. Det er uhyre vigtigt, at flygtninge og indvandrere integreres i det danske samfund, således at de for alle fremstår som den ressource, de er, så vi kan undgå den uhyrlige debat, det danske samfund var udsat for i månederne op til kommunevalget.

Derfor kastede jeg mig også over indenrigsministerens lovforslag med stor interesse, da det kom før jul. Dyb var min beskæmmelse og forundring over, at ministeren overhovedet ikke havde taget udgangspunkt i det grundige arbejde, som Integrationsudvalget havde lagt i den tykke betænkning – og den er så tyk – der kom i sommeren 1997. Eller for at anvende Mellempøkeligt Samvirkes lidt blidere ord: At man med undren og beklagelse kan konstatere,